

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาแรงจูงใจในการย้ายถิ่นมาเมืองพัทยา
(The study of the motivation for the
migration to Pattaya)

ชื่อผู้เขียน

นางสาวคันสนีย์ ชิมโฉม
(Miss Sansanee Chimchome)

แผนกวิชา/คณะ

คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.สุสวาท ดีศรีโรจน์

ปีการศึกษา

2528

บทคัดย่อ

การศึกษาแรงจูงใจในการย้ายถิ่นมาเมืองพัทยา มีวัตถุประสงค์หลักในการศึกษา คือ (1) เพื่อศึกษาถึงแบบแผนโดยทั่วไปของแรงจูงใจในการย้ายถิ่น (2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องของแรงจูงใจในการย้ายถิ่นระหว่างเพศชายและเพศหญิง และ (3) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลทำให้ถึงลักษณะแรงจูงใจของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามทำการสัมภาษณ์ผู้ย้ายถิ่นที่ย้ายเข้ามาเมืองพัทยา เป็นเวลานานตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป และไม่เคยมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเมืองพัทยามาก่อน โดยขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 257 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างจากคำบลนาเกลือ จำนวน 107 คน และคำบลหนองปรือ จำนวน 150 คน โดยแบ่งเป็นผู้ย้ายถิ่นชายจำนวน 103 คน และผู้ย้ายถิ่นหญิง จำนวน 154 คน

สำหรับการศึกษาแรงจูงใจในการย้ายถิ่นเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและหญิง จะแบ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับ แบบแผนแรงจูงใจโดยทั่วไปของผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อแบบแผนแรงจูงใจ โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) เป็นตัวเปรียบเทียบ ดังนี้คือ

ผลการศึกษาในเรื่องของแบบแผนโดยทั่วไปของแรงจูงใจในการย้ายถิ่นพบว่า มากกว่าครึ่งของผู้ย้ายถิ่นมาเมืองพัทยา มีแรงจูงใจด้านงาน โดยแรงจูงใจ

เพื่อความต้องการมาทำงานทำที่ดึกว่า และมากกว่า 1 ใน 3 ของผู้ชายนั้น จะมีแรง
จูงใจด้านครอบครัว ส่วนแรงจูงใจด้านวิถีการดำเนินชีวิตนั้นจะมีเป็นจำนวนน้อย และ
เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างของลักษณะแรงจูงใจระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยทั่วไป
จะพบว่า ผู้ชายนั้นจะมีแรงจูงใจด้านงานมากกว่าผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
แรงจูงใจเพื่องานที่ดึกว่า ในขณะที่ผู้หญิงจะมีแรงจูงใจด้านครอบครัวมากกว่าผู้
ชาย โดยเฉพาอย่างยิ่งแรงจูงใจเพื่อการแต่งงาน หรือการติดตามครอบครัว

สำหรับผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อแบบแผนแรงจูงใจ พบว่า

1. ปัจจัยทางอายุ พบว่า ผู้ชายที่มีอายุ 21 - 30 ปี และ 31 ปีขึ้นไป
ทั้งชายและหญิงจะมีแบบแรงจูงใจเหมือนกันคือ เป็นแรงจูงใจเพื่อการมาทำงานทำที่ดึกว่า

2. ปัจจัยทางสถานภาพสมรส พบว่า ผู้ชายที่แต่งงานแล้ว และเป็นนาย
หาร้าง ชายจะมีแรงจูงใจด้านงานมากที่สุด โดยเป็นแรงจูงใจเพื่อการมาทำงานทำที่
ดึกว่า ในขณะที่หญิงจะมีแรงจูงใจด้านงานและครอบครัว คือแรงจูงใจเพื่อการมาทำงาน
ทำที่ดึกว่า และแรงจูงใจเพื่อการแต่งงาน หรือการติดตามครอบครัวเป็นจำนวนเท่ากัน

3. ปัจจัยทางการศึกษา พบว่า ผู้ชายที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา
ทั้งชายและหญิง จะมีแบบแผนแรงจูงใจเหมือนกันคือ แรงจูงใจเพื่อการมาทำงานทำที่
ดึกว่า ส่วนผู้ชายที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ชายจะมีแรงจูงใจด้านงานมากที่สุด
โดยเป็นแรงจูงใจเพื่อการมาทำงานทำ ในขณะที่หญิงจะมีแรงจูงใจด้านงานและด้าน
ครอบครัวเป็นจำนวนเท่ากัน

4. ปัจจัยทางอาชีพเดิม พบว่า ผู้ชายที่มีอาชีพเดิมเป็นผู้ปฏิบัติงานทาง
ด้านการค้าวิชาชีพ และช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และกรรมกร ทั้งชายและ
หญิงจะมีแบบแผนแรงจูงใจเหมือนกัน คือเป็นแรงจูงใจเพื่อการมาทำงานทำที่ดึกว่า